

הקונספציה הכשילה שוב - גרמה רמת כוננות ועירנות נמוכה למרות האתראה

יום הכיפורים שוב הטרור

תולדות העפר על קברי המתים עדיין תחוות. בתייהחולים עדיין גדושים פצועים. חייהם של חלק מהם עדיין תלויים להם מנגד. רק עתה, אחרי מירווח זמן מועט מסערת המאורעות, מתחילים המוחות לקלוט בבהירות את מה שאירע. את מקום הזוועה תופס הכאב. אט אט מצטרפים הפרטים לתמונה כורללת, שעם כל מורכבותה נותרה עדיין חלקית ותיוותר ככל הנראה כזו - לגבי רוב הציבור - עוד זמן רב. וכך, למרות היגון ותחושת העלבון הצורב על חוסר האונים להציל חייהם הפים מפשע שנתפסו כבנייערובה בליבה של המדינה, באזור שנראה כשליה וכבטוח ביותר בי מדינה, הגיעה שעת השאלות והתמיהות. אין מנוס מהן.

צפויים בכל שעה לסכנת התפרצות זרמי לבה אדירה ורותחת. העלולה להציף את בתיים ושדותיהם וליטול את חייהם וחי יקיריהם - מנסים לטעת גם באזרחי ישראל. זהו הגורל שנגזר על המבקשים לבנות ביתם דווקא בלועו של הר הגעש האנושי ביותר בעולם, אומרים. זהו המחיר שחייבים לשלמו.

אלא שהצגת דברים מעין זו היא מסולפת. זוהי יצירה כמתכוון של תמונת מציאות מעוותת שאסור לה השלים עמה. חובה להציג ולשאול את השאלות המנקרות בלב כל אזרח ולא להניח או להרפות עד שיתמצאנה דהן התשובות - לא כדי לספק את יצר הסקרנות והרצון לדעת, אלא כדי למנוע בעוד מועד הישנות פורענויות דומות ולהציל ככל האפשר חיי אדם.

נים מצביעים על כך שייתכן שהוא היה תוצאה של מחדל, או שורה של מחדלים שהצטרפו יחד למחדל אחד גדול. סימפטומים והיבטים רבים של הטרנדיה, שבה מצאו את מותם 32 אזרחים ישראליים ועשרות אחרים נפצעו, דומים לאלה שהתגלו ערב, ובמהלך, מלחמת יום-הכיפורים. עם כל ההבדלים שבין שני ה- מאורעות, יש ביניהם הרכה מאור מן המשותף. על סמך זה ניתן מי כחינה מסוימת להגדיר את הת- קפת הפירדאיון ככבישיהחוף בשבת האחרונה כיום-הכיפורים של ה- טרור הפלסטיני, על כל המשתמע מכך.

סיפור אוטובוס הרמים ומה שי אירע סביבו הוא סיפור של כישלון. במדינה היוצאת מגידרה בהתלהבות גור כח הצלחת מבצע-הילוף והצלחה דוגמת מיבצע אנטבה והמנציחה אותם בספרים, אלבומים וסרטיקולנוע אסור להתעלם מן פרשות של כישלון, לעבור עליהם לסדר היום או לטאטא אותם אל מתחת לשטיח. אין זו רק זכותם של האזרחים, אלא גם חובתם, להציג את השאלות ולתבוע עליהם תשובות.

למרות שפע הדיווחים והסיקורים לי מיניהם על מאורעות השבת השחורה של ה-11 במארס 1978, ידוע לציבור רק מעט מאוד על מה שקדם למיבצע הטבח ועל מה שהתחולל מסביב לו. מסיבות שונות, ברובן הגדול מוצדקות מבחינת הביטחון-הלאומי, לא ניתן לחשוף כיום את התמונה האמיתית במלואה. אולם פרשת הטבח בכביש החוף היא מסוג ה- מאורעות ועסקייהביש שלא ניתן להשכיח חם. היא תצוף ותעלה מחדש עד שתגיע השעה שבה ניתן יהיה לחשוף אותה בי שלמותה.

אז עזוב להסתבר כי הדברים אינם כדיוק כפי שהם מוצגים כיום וכי מעבר לזוועה היו אולי מחדר לים הרי אסון של הרגים המדיניים והכטחוניים גם יחד.

המאורעות הקשורים בפרשת אוטובוס- הרמים בכביש החוף, לגביהם מתעוררות השאלות, נחלקים לארבעה שלבים:

- שלב ההיערכות לקראת מיבצע פיגוע מעין זה שאירע, המשתרע על פני תקופה של חודשים רבים.
- שלב הכוננות והעירנות לקראת ה- המיבצע עצמו, הכולל גם התראה מפניו.

חיילים ומתנדבים מחלצים אחת מבנות-הערובה, שנכוותה קשות ונחלצה מהאוטובוס